

Ružena Deutschová És A Húga, Hana

A felvételen, mely 1942-ben Galántán készült, Hana és én vagyok rajta.

A legtöbb időt a húgommal, Hanával töltöttem. Felsőszeliben, a házunk mögött folyott a Dudvág. Télen a befagyott vízen korcsolyáztunk. A korcsolyát apa faragta fából. Szánkóztunk is, Nyáridőben kalászt szedtünk, mert anyánk baromfit nevelt. Egész nyáron dolgoztunk a szünidő alatt.

Hanával együtt voltunk az allendorfi munkatáborban. Mikor felszabadultunk, együtt is jöttünk haza. Hana egy ideig Galántán maradt. 1946 tavaszán elment Kassára és onnan a későbbi férjével Palesztinába indultak. A hajót elfogták, az utasokat Ciprusban kiszállították. Leveleztem vele, képeket is küldött onnan. Ciprusról hajón utazott tovább Palesztinába. Ott bevonult katonának.

Hana férje nagyon fiatalon lezuhant valami építkezésnél és meghalt. Kassai fiú volt. Három családjuk született, azok jól vannak. Velük beszélni nem tudok. Ha elmegyek, azt mondják, Dada néni, salom, adnak egy puszit, aztán megint elmennek. Ha hazamegyek, megint salom meg egy puszi, és kész. Egyik lánya tanítónő, Malkénak hívják. Az én lányomnak is ez a zsidó neve, anyukánk után neveztük el őket. A tanítónő férjének a szülei Marokkóból származnak. Sára bankhivatalnok volt, de miután férjhez ment, már nem dolgozik. A két lány a családjával Tel-Avivban él. A Hana fiának, Markus Elinek vasnagykereskedése van, és közben most végzi a jogi tanulmányait is. A feleségének a szülei Lengyelországból mentek Izraelba. Hana és a fia családja a mai napig is Natánián él. A zsidó hagyományokat tartják, és mai napig mindegyikük kóser háztartást vezet.